

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Sotsiaalminister
määrus
algtekst
02.08.2003
RTL 2003, 89, 1324

Sotsiaalministri 16. juuli 2002. a määruse nr 99 "Õendusala erialade arengukavad" muutmine

Vastu võetud 21.07.2003 nr 102

Määrus kehtestatakse «Tervishoiuteenuste korraldamise seaduse» (RT I 2001, 50, 284; 2002, 57, 360; 61, 375; 62, 377; 110, 611; 2003, 26, 157 ja 160) § 56 lõike 1 punkti 8 alusel.

Sotsiaalministri 16. juuli 2002. a määrust nr 99 «Õendusala erialade arengukavad» (RTL 2002, 85, 1336) muudetakse järgmiselt:

1)paragrahvi 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 1. Reguleerimisala

Määrusega kehtestatakse õendusala erialade arengukavad, mis koosnevad järgmistest osadest:

- 1) õendusabi erialade arengukava, mille eesmärk on määratleda erialade ja õdede koolituse arengusuunad aastani 2015;
- 2) ämmaemanduse arengukava, mille eesmärk on määratleda ämmaemanduse ja ämmaemandate koolituse arengusuunad aastani 2015.»;

2)paragrahvi 2 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks;

3)paragrahvides 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34 asendatakse sõna «õendusala» sõnaga «õendusabi»;

4)paragrahvi 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 3. Arengukavade põhimõtted ja arengusuunad

Arengukavad lähtuvad järgmistest põhimõtetest ja arengusuundadest:

- 1) ambulatoorsete ja iseseisvate õendusabi tervishoiuteenuste mahu suurenemine seoses haiglaravi osakaalu vähenemisega ja haiglaravi kestuse lühenemisega;
- 2) õdede ja ämmaemandate põhikoolituse, tööalase koolituse ja spetsialiseerumise kvaliteedi parandamine;
- 3) õdede ja ämmaemandate rolli suurendamine tervise edendamisel ja haiguste ennetamisel;
- 4) õendusabi kvaliteedi edendamine;
- 5) õendusabi osakaalu ja vastutuse suurendamine raviprotsessis, mis võimaldaks optimeerida arstlikku tegevust.»;

5)paragrahvi 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 5. Õdede ja ämmaemandate koolituse arengusuunad

(1) Õdede koolituse arengusuundade määratlemisel lähtutakse õendusabi erialade arvu vähendamisest.

(2) Ämmaemanda põhiõppe lõpetamist tõendav ämmaemanda diplom annab õiguse osutada tervishoiuteenust ämmaemandana ja üldõena.

(3) Õe tasemeõpe võimaldab õdedel, kelle kutseõpe ei vasta üldõe III kutsestandardi nõuetele, omandada kõrgharidus.

(4) Ämmaemanda tasemeõpe võimaldab ämmaemandatel, kelle kutseõpe ei vasta ämmaemand IV kutsestandardi nõuetele, omandada kõrgharidus.

(5) Õe või ämmaemanda tööalane koolitus võimaldab kutse-, ameti- ja/või erialaste teadmiste, oskuste omandamist ning täiendamist, samuti ümberõpet kas tervishoiuteenuse osutaja juures või koolitusasutuses.

(6) Õe spetsialiseerumine toimub § 4 lõike 1 punktides 1 kuni 4 nimetatud põhierialadel.»;

6) määruse 2. peatüki pealkirjas asendatakse sõna «õendusala» sõnaga «õendusabi»;

7) paragrahvi 36 lõikes 1 asendatakse sõna «õenduseriala» sõnadega «õendusabi eriala»;

8) äärust täiendatakse peatükiga 3 järgmises sõnastuses:

«3. peatükk
ÄMMAEMANDUSE ARENGUKAVA

§ 38. Ämmaemandusabi kirjeldus

(1) Ämmaemanda osutatav õendusabi (edaspidi *ämmaemandusabi*) on ambulatoorne või statsionaarne tervishoiuteenus, mida ämmaemand osutab koos eriarstiga või iseseisvalt.

(2) Ämmaemandusabi osutamine hõlmab reproduktiivtervise edendamist üksikisiku, perekonna ja ühiskonna tasandil; raseduse, sünnituse ja sünnitusjärgse perioodi füsioloogilise kulu jälgimist, abistamist, hooldust, nõustamist ning kõrvalekallete õigeaegset avastamist rasedal, sünnitajal, sünnitanul ja vastsündinul ning abistamist eriarstiabi osutamisel.

(3) Ämmaemandusabi sihtgrupp jaotub:

- 1) tervisekasvatuse seisukohalt Eesti elanikkond;
- 2) rasedad, sünnitajad, sünnitanud naised, vastsündinud ja nende pered;
- 3) reproduktiivtervise edendamise aspektist lähtuvalt Eestis elavad naissoost isikud – tüdrukud sünnist puberteedini, fertiilses eas naised, ülemineku eas ja postmenopausis naised.

§ 39. Ämmaemandusabi arengusuunad

(1) Ämmaemandusabi planeerimisel:

- 1) töötakse välja nõuded iseseisva ämmaemandusabi osutamiseks ning taotletakse teenuse lisamist tervishoiuteenuste loetellu;
- 2) laiendatakse noorte nõustamiskeskuste võrku ning ämmaemandate haaratust reproduktiivtervisealases ennetustöös;
- 3) suurendatakse ämmaemandate haaratust rasedate ja sünnitanute sünnieelses ja -järgses jälgimises, nõustamises, abistamises ja hoolduses ning tervisekasvatases ja -edenduses;
- 4) pädevuse tagamiseks kindlustatakse ämmaemandate perioodiline ametialane liikumine ühe tervishoiuteenuse osutaja sünnitusabi ja günekoloogia eriala struktuuriüksuste vahel;
- 5) töötatakse välja nõuded, mis lubavad ämmaemandal vastavalt oma pädevusele kirjutada välja retseptiravimeid;
- 6) töötatakse välja nõuded, mis lubavad ämmaemandal väljastada ja allkirjastada raseduse ja sünnitusega seotud dokumente (raseda kaart, sünnitõend, sünnituslugu);
- 7) töötatakse välja ämmaemanduslugu iseseisva ämmaemandusabi teenuste osutamiseks;
- 8) töötatakse välja ja kehtestatakse ämmaemandusabi juhised, mis reglementeerivad ämmaemandate optimaalset töökoormust ja -mahtu.

(2) Ämmaemandate optimaalne suhtarv eriarstidega on 4 ämmaemandat 1 günekoloogi kohta.

(3) Ämmaemandate optimaalne vajadus Eestis on 5,5 ämmaemandat 10 000 elaniku kohta (absoluutarvuna 772).

§ 40. Iseseisev ämmaemandusabi

(1) Iseseisev ämmaemandusabi on raseduse, sünnituse ja sünnitusjärgse perioodi füsioloogilise kulu jälgimine, selle toetamine, kõrvalekallete õigeaegne avastamine ning adekvaatne edasisuunamine eriarstiabi osutajale.

(2) Iseseisvat ämmaemandusabi võib selle kehtestamisel osutada madala rasedusriskiga ja füsioloogilise sünnituse kuluga naistele.»

Minister Marko POMERANTS

Kantsler Maarja MÄNDMAA